

CRÒNICA DE LA JORNADA

LA SOCIETAT DE LA INFORMACIÓ A LA REPÚBLICA CATALANA

Barcelona, 10 de maig de 2017

Índex de continguts

els pilars de la república.....	1
la necessitat d'un país innovador.....	3
un nou model de societat de la informació.....	7
cloenda.....	10

En el marc de la campanya [La República que farem](#), la comissió sectorial de Societat de la Informació organitza aquesta jornada per dissenyar el model de República en aquest àmbit. La **Mireia Mata**, vicesecretària general de Gestió del Coneixement, Dones i Entorn d'Esquerra Republicana, és la persona encarregada de fer-ne la presentació i donar la benvinguda. Tal i com explica, aquesta és una República que farem entre tots i totes, en el que cal comptar amb l'aportació de les persones professionals. **Les tecnologies de la informació i la comunicació seran un pilar fonamental de la República que farem**. Segons ella, hi ha pilars ideològics i pilars instrumentals, sinó no tenim la tecnologia i el coneixement no tindrem el país que somiem. Les TIC hauran d'ajudar a fer un país transparent i útil, lliure de corrupció i ajudar a fer una societat més integrada davant la quarta revolució industrial on tothom tingui unes mínimes competències en l'àmbit tecnològic. Que les persones estiguin empoderades en matèria de tecnologia. En la mesura que tinguem la capacitat de fer-la extensiva al conjunt de la societat serà un guany per a tothom de cara a la igualtat d'oportunitats.

ELS PILARS DE LA REPÚBLICA

Tot seguit, en **Josué Sallent**, president de la sectorial de Societat de la Informació d'Esquerra Republicana, presenta els pilars de la República en aquest àmbit:

LA INNOVACIÓ AL SERVEI DE LA CIUTADANIA

Una República que esdevingui referent al món en el desenvolupament de la innovació, tant tecnològica com social, que permeti augmentar l'apoderament de la ciutadania i la seva qualitat de vida, millori la competitivitat de les empreses i afavoreixi la qualitat dels serveis i l'eficiència de les administracions públiques. Un model que situï el ciutadà al centre del cercle de la innovació.

1. Infraestructures digitals per millorar l'eficiència dels serveis i la competitivitat

Les infraestructures digitals i la utilització generalitzada per la societat en general i les empreses en particular és una de les eines fonamentals per millorar l'eficiència dels serveis públics, la competitivitat econòmica i el coneixement. Els principals canals físics de comunicació són dos: les xarxes telefòniques i d'Internet fixes, i les xarxes mòbils que fan ús de l'espectre radioelèctric, que

és un bé de domini públic estratègic. L'espectre radioelèctric és un recurs escàs de domini públic que té un valor estratègic i econòmic essencial per al desenvolupament de les TIC, alhora que també ho és per a la seguretat nacional de la República Catalana. Les polítiques de potenciació de les tecnologies de la informació i les comunicacions en general, i la d'espectre en particular, són vistes com una de les palanques més potents de reactivació econòmica i creació d'ocupació. Aquestes infraestructures seran sostenibles i amb baixes emissions de carboni. Les tecnologies de la informació i la comunicació ofereixen solucions per impulsar una economia dinàmica i global, basada en l'eficiència i el respecte vers al medi ambient, i contribueixen a rebaixar les emissions de carboni associades a la construcció, el transport i la logística, a més de facilitar la reducció del consum energètic, tant dels sectors productors com de la societat civil en general.

2. La transferència tecnològica al servei de l'empresa, l'emprenedoria i la innovació social

Potenciar el lideratge al desenvolupament de projectes de recerca i innovació a Catalunya, així com desenvolupar un Pla Nacional de Transferència Tecnològica prioritzant les polítiques públiques per a la transferència de coneixement de la universitat a l'empresa i potenciació de l'emprenedoria, i consolidació i creixement dels sectors industrials tradicionals gràcies a les tecnologies de la informació i les comunicacions. Tanmateix, potenciar un sector tecnològic capdavanter amb l'objectiu d'ajudar les empreses TIC catalanes a créixer millorant alguns dels seus àmbits per al negoci, fomentant una economia competitiva i dinàmica, basada en la tecnologia i el coneixement, amb la creació de nous productes i serveis innovadors, l'augment dels nivells de productivitat, l'establiment de sinergies mitjançant la cooperació entre empreses, i la capacitació i disponibilitat dels recursos humans i materials necessaris que permetin afrontar el reptes globals de futur. Tanmateix, la innovació social ha de ser un punt cabdal en el desenvolupament de noves maneres de relacionar-se.

3. Les TIC com a eina transversal de transformació social i d'economia col·laborativa

Les tecnologies de la informació i les comunicacions són especialment importants en la majoria d'àmbits del nostre dia a dia, ja que ens permeten aprofitar les seves possibilitats en molts dels àmbits que desenvolupa la humanitat, especialment en els entorns educatius, laborals, institucionals i empresarials. L'economia del coneixement descriu la tendència de les economies avançades a ser cada vegada més tributàries del coneixement, la informació i la formació, així com la necessitat creixent dels sectors públics i privats de poder accedir fàcilment aquests tipus d'elements. El coneixement i la tecnologia s'han fet cada vegada més complexos realçant cada vegada més el vincle entre l'empresa, entitats i administracions públiques com a medi per adquirir coneixements especialitzats. Les TIC en general, però més en concret les plataformes d'economia col·laborativa, han introduït un canvi de paradigma en molts sectors econòmics i mercats, eliminant barreres d'entrada, modificant el model de relació subministrador–consumidor, difuminant els límits entre sectors o mercats, entre d'altres. El nou Estat català haurà de ser capaç de regular i controlar l'impacte de les TIC en tots els sectors econòmics a fi i efecte de vetllar per models econòmics amb competència, més justos i equitatius.

4. Les TIC a l'abast de tothom

Malgrat que l'ús de les TIC entre els ciutadans està a la mitjana europea, ens trobem que moltes persones en edat laboral no són usuàries habituals d'Internet ni, fins i tot, d'un ordinador o tauleta. Això provoca que aquestes persones, caracteritzades per un nivell molt baix d'estudis i molt concentrada en determinats barris de les ciutats o pobles, quedin exclosos del mercat laboral i tinguin greu risc d'exclusió social. La integració social i desenvolupament personal són prioritats per a la República Catalana i les TIC faciliten la integració dels col·lectius amb més risc d'exclusió social proporcionant instruments que faciliten l'accés a nous serveis, nous continguts i nous canals i espais de comunicació, formació i estímuls personals. Les tecnologies de la informació i les comunicacions faciliten també les polítiques de responsabilitat social corporativa a les empreses, l'accessibilitat a la formació, i posen els recursos culturals a l'abast de tothom, afavorint el desenvolupament personal. Gràcies a les TIC es pot comprendre i actuar massivament,

intuïtivament i profundament en les necessitats dels ciutadans, al mateix temps que aquests, utilitzant-les, adquireixen unes competències que els capaciten no tan sols personalment sinó també professionalment.

5. País, ciutats i pobles intel·ligents

Les *Smart Cities* o ciutats intel·ligents són el resultat de la necessitat cada vegada més important d'orientar les nostres vides cap a la sostenibilitat. Aquestes ciutats poden definir-se com ciutats del coneixement, digitals, cibernètiques o ecològiques. Els països, ciutats i pobles intel·ligents se serveixen d'infraestructures, innovació i tecnologia per reduir el consum energètic i l'emissió de carboni, però també per millorar la qualitat de vida dels ciutadans en altres aspectes, com pot ser la seguretat o el transport amb serveis que faciliten el dia a dia de les persones. Es pot dir que són ciutats o pobles que han desenvolupat un sistema de sistemes que funcionen de forma conjunta. Apostem perquè aquests sistemes, infraestructures, innovació i tecnologies estiguin primer al servei dels ciutadans i seguidament de les ciutats i pobles del nostre país. Les *Smart Cities* només tenen sentit si serveixen per solucionar els reptes que tenim com a ciutadans dins d'aquestes àrees urbanes. Per tant, les solucions tecnològiques han d'estar al servei dels projectes de ciutat. Les ciutats intel·ligents són també les que disposen d'una administració més oberta i transparent i que utilitzen les TIC per apropar l'administració al ciutadà, aprofitant la capacitat que ofereixen els canals digitals per millorar la transparència en la gestió i fomentar la innovació en els processos de comunicació bidireccional ciutadà – administració.

LA NECESSITAT D'UN PAÍS INNOVADOR

A continuació té lloc la primera de les taules rodones amb el títol "*La necessitat d'un país innovador*" que compta amb la presència de la **Núria Espuny**, directora general de Transparència de la Generalitat, **Artur Serra**, director d'Innovació del Laboratori Ciutadà d'Innovació Social i Tecnològica (CITILAB), **Ricard Faura**, cap de servei d'Inclusió i Capacitació Digital de la Generalitat, i l'**Elisabet Terrades**, politòloga especialitzada en gestió pública i encarregada de moderar el debat que enceta amb una primera pregunta:

Què podem fer per que l'administració presti serveis innovadors?

La **Núria Espuny** és la primera en prendre la paraula. Tal com diu, l'administració és un ens molt gran i com a tal és complexa de bellugar i molt lligada a la normativa per donar seguretat jurídica a la ciutadania. Quan es planteja un projecte el problema mai és la tecnologia, dins l'administració és més un problema organitzatiu i jurídic que no pas tecnològic. No obstant, **l'administració intenta innovar**, com la Xarxa d'Innovació Pública (XIP) o el Pla de Reforma de l'Administració Pública, que tracta de la innovació i talent que intenta promoure pràctiques innovadores. La direcció general de seguretat ciutadana també és molt activa en temes d'innovació (aplicació de farmàcies...) o el clau (projectes mercat) que toquen molt eixos, començant per l'àmbit escolar. És bàsic inculcar determinats valors als infants per a una ciutadania participativa. En l'àmbit de la tramitació electrònica, no és un problema tecnològic, sinó reconfigurar el procés abans de posar-hi la tecnologia. **Cal repensar les coses, replantejar-les des de l'inici i donar marge de llibertat a la innovació**, després ja vindrà la funció inspectora.

En **Ricard Faura** és el següent en prendre la paraula. **Per a una administració innovadora hi ha dos eixos: la innovació jurídica i la innovació dels valors que aporten les persones**. En tots els projectes de la societat del coneixement sempre hi ha una persona al darrera que l'ha tirat endavant. En l'administració, les persones impulsen la innovació són com uns *Quixot*, malgrat les

circumstàncies. Així doncs, cal recolzar a les persones de l'administració que intenten fer innovació. I que hi hagi un recolzament entre elles.

La tercera persona en parlar és l'**Artur Serra**, del CITILAB. D'entrada, aclareix que de les persones que provenen **del món d'internet es diferencia entre innovació gradual i innovació disruptiva**. La República Catalana és una innovació disruptiva, no és simplement una millora de la forma d'estat, ni incremental, que manté el mateix paradigma i va fent modificacions. És un canvi en la forma d'estat. Internet no és una xarxa de telecomunicació, és una xarxa d'innovació disruptiva de telecomunicacions. La pregunta és quina administració pública necessitem? **Cal canviar el concepte de l'administració**. El model que tenim és una iniciativa privada que lidera la innovació i una administració pública que supleix les deficiències que té el mercat, el model de l'estat del benestar. Però ara estem davant d'un **nou model en que l'administració pública pot ser capdavantera en les polítiques d'innovació**. Cal invertir el procés. Una República innovadora ha d'avançar-se al mercat que lideri la ciència i la tecnologia. Hem de canviar de paradigma. Per tant, necessitem una administració diferent a la que tenim altra. Això ja existeix. A EUA existeix el projecte DARPA. Segons [Mariana Mazzucato](#) (formuladora de l'estat emprenedor) tota la innovació parteix de DARPA, no pas de Silicon Valley. Per exemple, els cotxes sense conductor. **Comencem a pensar de forma diferent per que sinó no farem la República del futur**. Serà un error aplicar el model que hem heretat. Comencem a pensar com a investigadors, la República pot ser un projecte d'innovació, de recerca. Que el model polític pensi disruptivament.

La innovació hauria de ser més transversal?

En Ricard Faura agafa la paraula per incidir en que la transformació que s'està produint a nivell de societat és general, afecta a nivell transversal a molts àmbits. En conseqüència, **l'administració ha de donar resposta als reptes que té la societat en cada moment**. L'oportunitat i l'amenaça alhora és que l'administració agafi el repte i aprofiti el canvi de paradigma per adaptar-se a les necessitats que tenim.

La **Núria Espuny** afegeix que **els canvis de la societat faran que l'administració es vagi adaptant**, com el cas de l'economia col·laborativa. Una sèrie de replantejaments que farà l'administració per que ens hi veurem abocats. Adaptar-se o morir.

L'**Artur Serra** incideix que el model d'innovació que tenim, el de l'OCDE, diu que la innovació és un producte o un servei en un mercat. Amb aquest plantejament internet o linux no serien una innovació. Per tant, **una de les disruptcions que hem de fer és canviar el model i definició d'innovació**. La innovació social no és necessàriament un producte o un servei en un mercat, pot ser la transformació d'un model educatiu, per exemple. **Es comença a parlar d'innovació sistèmica, més de caràcter transversal i amb una visió més holística de la societat**. La innovació no la fa només el mercat sinó el conjunt de la societat, la quadruple hèlix. Catalunya té l'oportunitat de ser el primer de fer-ho, com un sistema d'innovació de país. Un país que s'està constituint, que pogués liderar aquest processos nous d'innovació, és una gran oportunitat.

La fractura digital, com fem que hi hagi alfabetització digital universal?

En **Ricard Faura** diu que aquest és un tema fonamental. Hi ha la tesi que no hi ha la necessitat de fer-ho per que tothom té un mòbil a la butxaca. Això no és cert. Vindran problemes i oportunitats del fet de disposar d'una eina tant potent a l'abast de tothom. **S'ha d'empoderar a la ciutadania per aprendre a millorar la seva vida personal i ser més productius a nivell professional**. Si no fem res perdrem una gran oportunitat. Hi ha països que fomenten l'acompanyament potenciant eines

per arribar a tota la ciutadania i, en canvi, altres que fan el contrari. És l'oportunitat de liderar polítiques d'innovació.

Núria Espuny afegeix que s'han de fer polítiques de formació i de sensibilització a la ciutadania. Es tendeix a pensar que tothom és semblant a les teves circumstàncies, i això no és així. A Ensenyament ja es va iniciant la formació en competències tecnològiques.

Com s'ha de donar resposta a les necessitats tecnològiques del futur?

Artur Serra explica el cas de la xarxa del laboratori ciutadà que actua sota el lema: "**empoderar a cadascú a innovar**". Hi ha gent jove connectada al 100% però amb un 50% d'atur. Què és el que falla? Doncs el que passa és que **la gent està connectada però no sap com guanyar-se la vida amb aquesta connexió**. Una de les raons és per que hem associat tecnologia a la màquina, però la tecnologia és coneixement no només un artefacte. Per tant, intentar entendre aquesta màquina, parlar el seu llenguatge, aprendre a programar, a dissenyar... Així doncs, les competències d'innovació és important establir-les de manera universal, és a dir, **establir un sistema universal d'innovació**. Tal qual com quan després de la II Guerra Mundial es van estendre per Europa els sistemes de salut i educació de les societats del benestar. Ara els beneficis són de coneixement, s'ha d'estendre per a que el conjunt de la població se senti que està dintre del sistema. Es pretén que Catalunya sigui el primer país on innovar no sigui un luxe sinó que sigui universal al servei de tota la ciutadania.

La **Núria Espuny** posa l'accent en dir que **hi ha un problema afegit amb la manca de presència de dones als estudis de Telecomunicacions**. No ho estem venent bé, caldria fer una campanya de màrqueting. Cal la visió femenina en l'àmbit TIC. Sinó es corre el risc de que les dones quedin excloses del món laboral en un futur TIC.

En **Ricard Faura** afirma que les TIC segueix sent una professió majoritàriament d'homes: Per a ell, **caldria prendre mesures a tres nivells a curt, mig i llarg termini**. Primer, el rol de les empreses també és important, que tenen la problemàtica de trobar talent per complir les seves demandes. Segon, cal obrir nous perfils a la innovació, no únicament enginyers i informàtics, que poden respondre molt bé a les necessitats. I tercer, els plans de contingència que les empreses no deixin de fer projectes per que no troben professionals. Si no s'afronten els tres ritmes ens trobarem amb les mateixes problemàtiques de forma continuada i cíclica.

El programa FP dual està donant bons resultats?

Com assenyala en Ricard Faura, **la FP innova és un cas d'èxit**. Artur Serra explica el programa FP innova, que va més enllà de la FP dual alemanya, en el que 72 instituts de FP estan fent projectes d'innovació amb les empreses en la que els seus alumnes aprenen a innovar, i inclús cobren. **És important que sapiguem trobar els nostres propis models d'innovació**. Potser es podria fer això mateix amb el SOC. Ara el cul de sac és la formació professional per a l'ocupació, que s'utilitza no per formar professionalment sinó per donar feina, com a benestar social. O sigui, caldria obrir el sistema d'innovació a llocs que no ho estant fent.

L'**Artur Serra**, fa un pas més enllà. Explica que com antropòleg s'ha dedicat a la innovació sense ser enginyer informàtic. Explica que els enginyers informàtics tenen una limitació molt important que és que **no es considera que hi pugui haver innovació o tecnologies socials**, una limitació que es fa extensible a tota la societat. Per exemple, el *crowdfunding* és també una innovació social. És a dir, si hi ha innovació, hi ha una tecnologia que innova en les organitzacions, una innovació que

es pot fer perfectament des de les ciències socials. Ara s'hauria de fer el mateix amb els científics socials per innovar en els sistemes socials sobre les aplicacions que ja existeixen. Tenim estructures socials antigues que utilitzen noves infraestructures. I per què no es fa el canvi de les estructures socials? **Les ciències socials encara no han entès que també poden ser innovadors.** El procés d'unió de ciència i tecnologia s'ha fet en les ciències exactes, però no en les socials. Referint-se a les dones, no cal que les dones siguin enginyeres informàtiques però si enginyeres socials o sanitàries que innovin. Hem de superar aquesta mentalitat massa reestructiva. L'exemple són els laboratoris ciutadans.

Què s'ha de fer per que la tecnologia no sigui vista com una amenaça en el mercat de treball sinó com una oportunitat?

En Ricard Faura assenyala la importància que intervingui l'estat innovador. Les amenaces sempre han estat en un moment de canvi econòmic que s'han substituït per unes altres formes de treball. El problema ara és que **l'actual canvi de cicle s'està fent a una gran velocitat que fa que costi l'adaptació a la nova realitat i desconcerta a nivell laboral.** Un estat innovador pot fer que aquests ritmes canviïn i que potencii les oportunitats (energia verda, manteniment d'edificis...). Sinó, el panorama és complexe i amb dificultat d'ocupabilitat.

La **Núria Espuny** incideix en que tot són oportunitats, **hem de visualitzar nous perfils i nous llocs de treball que ara no som capaços d'imaginar.** Però hem de ser positius i pensar en reconvertir llocs de treball. Dintre de l'administració pública hi ha molts perfils que ja no són necessaris, com els auxiliars administratius. I en canvi apareixen nous perfils com els analistes de dades i gestors de la informació, que cada vegada seran més imprescindibles. L'administració pública disposa de moltes dades que pot generar serveis d'innovació proactius, però que es necessiten nous perfils per a dur-ho a terme.

L'**Artur Serra** afegeix que l'important és posar-se en la situació de cada persona, és un problema humà. Explica la tesi de [Carlota Pérez](#) que ha estudiat els cicles tecnològics. **En els cicles tecnològics hi han dos bons moments i enmig hi ha un crack.** Primer, la nova tecnologia només arriba a una minoria de la població, llavors ve un crack per que la gent es veu fora del cicle tecnològic. Llavors això es pot solucionar amb una nova etapa de generalització dels beneficis de la tecnologia. En aquest context és important entendre les avantatges que té Europa i les que no té. Europa, a diferència dels EUA, sempre anem tard. Europa, per l'experiència que té d'estendre els beneficis de manera universal, Europa hauria de generalitzar els beneficis de les TIC. Internet ja està inventada, **el que cal fer és un plantejament polític d'innovar per transformar els reptes socials** (salut, economia, justícia... o la mateixa estructura de la UE). Europa és un laboratori., aprofitem-ho. I Catalunya és el laboratori d'Europa. **El valor europeu és la transformació social amb les eines digitals.**

Es potenciaran nous perfils a l'administració per a la innovació?

La **Núria Espuny** pensa que un dels eixos fonamentals de **renovació és la funció pública per dotar-los de noves habilitats i capacitats** i repensar el sistema de provisió. La mentalitat de que qui més ha memoritzat és la persona millor preparada per a un lloc de treball s'ha de posar en quarantena. Sinó no es podrà assumir que la societat demandarà.

En **Ricard Faura** recorda que properament hi ha una taxa important de jubilacions a l'administració pública que s'hauria d'aprofitar per potenciar nous perfils que ara no existeixen. Si no s'és capaç de fer la transformació ens trobarem amb la situació de perfils inadequats.

UN NOU MODEL DE SOCIETAT DE LA INFORMACIÓ

A continuació té lloc la següent de les taules rodones amb el títol “*Un nou model de societat de la informació*” que compta amb les intervencions de **Marc Realp**, director general de l'Autoritat Catalana de la Competència (ACCO), **Mercè Molist**, periodista i col·laboradora de Ciberpaís, **Marc Torres**, membre de Geostart de l'Institut Cartogràfic i Geològic de Catalunya i de la Xarxa d'Innovació Pública, **Adrià Comella**, director general del Departament de Justícia i vicepresident del CTTI, i **Adriana Delgado**, diputada al Parlament de Catalunya i encarregada de moderar la taula, que inicia el debat amb la següent pregunta:

Quin ha de ser el model de les infraestructures tecnològiques?

La primera en prendre la paraula és la **Mercè Molist** que demanda l'aprovació de l'Agència Catalana de Seguretat, és una prioritat en la que cal començar a treballar-hi. **Anem en un món on les ciberseguretat és vital**, com s'ha demostrat en la manipulació informativa a través de les xarxes socials a les conteses electorals.

Tot seguit pren la paraula el **Marc Realp** que posa en evidència que **hi ha una deficiència en infraestructures de telecomunicacions i banda ampla arreu del territori**. És com el dia de la marmota, s'avança però molt lentament. Hem de recuperar les iniciatives públiques que es van fer en el seu dia i fer una aposta clara pel desplegament de la banda ampla. Necessitem desplegar infraestructura i enfocar el debat en coses més importants. **Com s'estructura el mercat de telecomunicacions?** No és un mercat, és un oligopoli de tres operadors. Per exemple, Telefonica va proposar el desembre pujar 5 euros la tarifa dels seus serveis i els altres operadors fan el mateix. La ciutadania no hi poden fer res i això genera desigualtat, per que avui no es pot viure sense connectivitat. **Cal un mercat de telecomunicacions amb més lliure competència i que no estigui dominat per oligopolis.**

El següent en parlar és el **Marc Torres**. Es mostra molt d'acord en que cal superar el debat de les infraestructures i centrar-se en coses més importants, una *commodity*, una cosa que hi és i de la qual no cal preocupar-se. **Hem de construir una societat digital amb l'oportunitat que ofereix**, societat en xarxa. Però el primer el que cal és que la infraestructura sigui una *commodity*.

A continuació intervé l'**Adrià Comella**. És un tema complex, en el que ell planteja 4 conceptes: 1) oportunitat, 2) recuperar temps, 3) ambició. i 4) realisme. Oportunitat per que tots som conscients de la possibilitat real de **construir un estat nou de zero és una grandíssima oportunitat**. És l'oportunitat de pensar les coses de zero amb competències, possibilitats i noves formes de fer. Costa molt imaginar que tots els avenços tecnològics actuals d'empreses, universitats, start-up... puguin ser aprofitats en una estructura com l'actual, farragosa i pesada, que li costa assumir els canvis. Segona, recuperar temps. Hem fet uns anys la inèrcia de reorganització administrativa i tecnològica, estem en aquest punt. Tenim els peatges d'una forma d'organitzar el coneixement i la innovació, una visió clàssica i antiga. **Hem de canviar radicalment la inèrcia que arrosseguem**. Tercera, ambició. **Ho podem fer tot**. Un país amb la capacitat de generar riquesa que té, la capacitat d'internacionalització, amb les seues de les principals empreses tecnològiques... però també de petites empreses amb capacitat de generar coses extraordinàries. I quart, realisme. Hem de ser conscients que la tecnologia pot fer coses fantàstiques, però la tecnologia va al darrera dels conceptes, de com organitzem els recursos humans, de com imaginem el futur, de com ens organitzem políticament... Sinó pot generar una gran frustració. **El transformar coses abans de fer la transformació tecnològica és la clau de l'èxit.**

Com gestionem la diferencia a l'accés al coneixement?

Mercè Molist s'afegeix a la visió de l'administració farragosa i d'empreses que fan coses. Però ella destaca **el paper de la ciutadania en la que hi ha molt bons professionals de la tecnologia i que sovint no són tinguts en compte**. Són gent que van fer pujar internet a Catalunya, que després van crear les empreses, i gent de la universitat. Ara els últims *mohicans*, la gent de wifi.net porten molts anys connectant les persones ajudats pels ajuntaments, i ara segueixen, després de connectar la gent per l'aire, ara ho estant fent per fibra òptica. Hi ha molt gent professional molt bona en tecnologia que han hagut d'anar a treballar fora o que no sé li presta atenció a ciutadans que han fet coses molt bones. Amb tanta administració no se'ls hi dona veu.

Tot seguit pren la paraula en **Marc Torres** que explica un gràfic de la possibilitat d'adaptar-se a la disrupció en la que la tecnologia s'adapta ràpid, la societat que s'hi acabava adaptant, després l'administració i finalment els polítics. **Abans s'adaptarà la ciutadania que l'administració**. Per tant, la ciutadania és coneixement, és el nostre or. L'administració està perdent la capacitat tractora. **L'administració ha de ser facilitadora i generar el context per que les coses passin**. Hem de generar context, no controlar. Possibilitem que la gent faci i la ciutadania es mogui.

En **Marc Realp** explica que a Catalunya hi ha al voltant d'uns 50 operadors de telecomunicacions. Molts són iniciatives locals o petites empreses que fan estesa de fibra òptica. El problema és que hi ha una regulació que no els acompanya i que beneficia la concentració de grans operadors. Quan tinguem les competències per fer-ho, **necessitem tenir un regulador català que sigui independent**. Els operadors no han de competir en infraestructura, ha de ser única i comuna. Això es fa amb una bona regulació. **El problema real és com fem arribar els continguts o les aplicacions a la ciutadania**. Per exemple, TV3 està innovant molt però es troben que quan l'usuari accedeix al seu operador de continguts d'internet no hi pot accedir per que l'operador ho té capat. **La nova República ha de garantir la neutralitat de la xarxa**, la infraestructura no pot ser una barrera d'entrada a la innovació i a nous models de negoci.

L'**Adrià Comella** diu que creu molt en les petites coses. Seria important aconseguir una xarxa de wifi de manera estable o accedir als continguts amb normalitat. Val la pensa parar-se pensar en què podem fer i decidir quines 5 coses farem en els propers 5 anys i apostar per això. Hem de veure com podem ajudar a transformar la societat per viure millor. Els ciutadans reclamaran una administració tractora en tots els àmbits. **El Big Data és la manera de com ser més eficients per fer les coses a través d'indicadors**.

Quin equilibri entre una administració tractora i la iniciativa ciutadana?

En **Marc Torres** pren la paraula. Diu que com a societat, anem tenint coses clares, com els conceptes de ciutadania. Anem evolucionant i anar entenent el ciutadà com allà més important però encara no hi hem arribat del tot. Hem de ser més agosarats i entendre què vol dir això. L'administració no farà mes que la capacitat de tota la ciutadania junta. Per tant, **l'administració ha de fer-li fàcil a la ciutadania** i deixar que pugui desenvolupar-se a través de la co-participació, cooperació, co-producció... Alhora, **les dades obertes s'estan convertint en serveis de dades obertes**, però qui fa la app i qui la consumeix pot ser la ciutadania. Llavors la ciutadania tindrà capacitat d'innovar i coproduir.

Com ho fem per adaptar el Big Data?

Segons l'Adrià Comella, hi ha dues o tres fases. Primer, **prendre consciència de les possibilitats que donen les eines**. Hi ha multiplicitat d'eines de coneixement que val la pena emprar bé. Segon, **la capacitat de prendre decisions** o de regular com volem fer les coses. Tercer, **promoure els canvis necessaris** per a que quan reguem hi hagi llavors plantades. Si aboques tecnologia a una estructura que no està preparada o motivada per treure'n fruit no servirà de res. Per tant, en d'invertir en tenir les estructures necessaris de recursos humans, organització... Quart, **petits èxits**. Un dels elements essencials és una certa prudència, coses que demostrin al nostre entorn quines són les capacitats de transformació que ens aporta la tecnologia. I cinquè els diners, **la capacitat real d'invertir**. Transformar una societat requereix diners. Amb una prioritació i un calendari. En un escenari de 20 anys tot pot passar. Cal vèncer les resistències.

En **Marc Torres** afegeix que les coses s'han de planificar, cert, però **mentre el canvi no arriba el que hem de fer és permetre**, possibilitar que la ciutadania i els bons professionals innovin, que interactuïn entre ells, deixar que les coses es moguin. Permetre unes transformacions que haurem de fer igualment.

La Mercè Molist, des de fora de l'administració, planteja que, **en un món com el tecnològic, creue que qui pot portar la iniciativa és l'administració està equivocat**. Qui porta la iniciativa és Google! Estem en una societat de la informació on els estats no hi tenen res a pelar, manen les grans empreses tecnològiques i els proveïdors. El paper essencial del govern és la defensa dels drets de la ciutadania i la privacitats. **La Big Data permet millorar el món però també es pot instrumentalitzar amb intencionalitat**. A Facebook ja s'estan fent experiments psicològics amb la població per conèixer els comportaments. El més important és la legislació per aturar aquests abusos. Sobre la informació de xarxes obertes hi ha una aplicació sobre dates obertes, l'aplicació li deia els dies havia estat contenta i els dies que havia estat trista. **L'administració està davant de forces molt poderoses**.

L'**Adrià Comella** rebut que l'administració n'és conscient, són poders desiguals. Però imaginem una administració sense poder. **Necessitem una administració que ha de ser fora i que ha de fer el que li pertoca**, com invertir allà on no arriba l'empresa privada. No hem de competir amb l'empresa privada, l'administració ha d'equilibrar, posar capacitat de finançament, protegir drets i estimular coses... Cal fer un discurs el màxim realista possible i ser conscients que defensem interessos diferents. Cal tenir visió de futur per concretar i apostar per afrontar els reptes de futur.

En **Marc Realp** afegeix que des de l'Autoritat Catalana de la Competència el tema de Google preocupa molt. Planteja que, **més que Big Data el que hi ha és una nova economia de les dades**. Posa com a exemple el vídeo d'una full-track que ven capuccinos, en el que diu que si vols un capuccino gratis deixa'm veure la teva agenda de contactes o passa'm fotos del mòbil. Doncs això és el fem cada dia cadascú de nosaltres quan utilitzem google o whatsapp. Quan Microsoft compra LinkedIn hi veu algun valor. Les dades, a part de tractar-les com a privacitat, cal tractar-ho com un sector econòmic que l'hem de protegir. Si no ens agraden els monopolis en general, tampoc en l'àmbit de les noves tecnologies. **Hem de posar límits a l'ús de les nostres dades, però ara mateix no tenim el poder per condicionar o controlar google**.

En **Marc Torres** afegeix que el que tenim és **un conflicte entre societat vers món global** amb un impacte molt fort i a gran velocitat, l'administració és només una part de la societat.

CLOENDA

Per fer el comiat de la jornada pren la paraula l'Eduard López, vicesecretari d'Acció Política d'Esquerra Republicana. Després dels agraïments pertinents i fer-se seves les conclusions del debat, assenyala que **estem en un canvi paradigma en que la innovació és un tema transversal que ho afecta a tot**. Volem una República lleugera i eficaç al servei de la ciutadania, dimensionada amb el que volem fer, i emprenedora que acompanyi i empoderi la ciutadania. Els reptes que tenim donen un cert vertígen però a la vegada és apassionant.

Francesc Sánchez

Tècnic de polítiques sectorials
acciopolitica@esquerra.cat